

Ποιος πέτυχε στη ζωή του, ποιος νοείται επιτυχημένος;

Ο πατέρας μου ήταν για πολλούς επιτυχημένος. Έζησε στην κατοχή, μας έλεγε ότι όταν ήταν παιδάκι είδε ένα...

άλλο συνομήλικο αγόρι να τρώει αυγό και λιποθύμησε. Τον λιποθύμησε η λαχτάρα του για το αυγό! Από τότε πείσμωνσε και υποσχέθηκε στον εαυτό του ότι δεν θα ξαναπεινάσει -και δεν ξαναπεινάσε. Ήρθε στην Αθήνα από τη Μυτιλήνη στα 13 του, ξυπόλυτος -όπως συνήθιζε να λείπει και μεγαλούργησε. Δούλεψε για άλλους στην αρχή, μέχρι να μάθει την τέχνη (ψυκτικός) και στα 20 του άρχισε να αναλαμβάνει δικές του δουλειές. Στην αρχή μόνο με μια βαλίτσα εργαλεία, μετά άνοιξε ένα μικρό μαγαζί, μετά άρχισε το εμπόριο (κι ενώ δεν ήξερε λέξη αγγλικά -καλά καλά δεν γνώριζε ελληνικά), ώσπου έφτασε να έχει την μεγαλύτερη εταιρεία στον Πειραιά στον τομέα του.

Από μικρή ήμουν πολύ τσαούσα, σπύρτο παιδί. Δραστήρια, με πολλά χαρίσματα, κοφτερό μυαλό, δυναμική, είχα όλα τα προσόντα για να γίνω η τέλεια εμπόρισσα -για να «μεγαλουργήσω» όσο εκείνος. Ο πατέρας μου μού είχε αδυναμία, περίμενε πολλά από εμένα. Λογάριαζε όμως δίχως τον ξενοδόχο, μιας και του βγήκα κομματάκι τρελή. Μ' ένα δισάκι βολόδερνα όλη μου τη ζωή, όπου γης και πατρίς. Δεν είχα σκοπό στη ζωή, ποτέ και κανέναν. Εμπειριομαζωχτή με έλεγα. Ήθελα να δω πράγματα, να καταλάβω, κι αφού μάθω να φύγω να δω και τα υπόλοιπα (τα της μετά θάνατον μεριάς). Δούλευα κατά διαστήματα -δουλειά ό,τι να 'ναι-, τόσο όσο να μου φτάνουν τα χρήματα για να με θρέψουν τις περιόδους που.. φιλοσοφούσα. (Δυο μήνες δουλειά, τρεις φιλοσοφείν και ξανά μανά, κυκλικά).

Οι δικοί μου άνθρωποι -από πάντα και μέχρι σήμερα- θεωρούν ότι πάω χαμένη. Ότι δεν εκμεταλλεύτηκα τις δυνατότητές μου. Ότι έζησα μια ζωή λιγότερη από αυτή που μου άξιζε.

Με ανάγκασαν λοιπόν να διερωτηθώ από νωρίς ποιος νοείται επιτυχημένος σ' αυτή τη ζωή -την ζώσα. Στα μάτια τα δικά μου ό,τι θεωρούσαν επιτυχία οι πολλοί φάνταζε ξεπεσμός, οι «επιτυχημένοι» κατ' εμέ ήταν οι πλέον «λίγοι» (μετριότητες). Επιτυχημένος για τους πολλούς ήταν ένας που έχτιζε καριέρα.. Αυτός δηλαδή που δεν είχε ζωή. Άλλος επιτυχημένος ήταν αυτός που κατείχε εξουσία. Αυτός που κατέχει εξουσία θεωρεί ότι όλοι οι άλλοι είναι κατώτεροί του (απλώνονται προς τα κάτω του περιμετρικά), άρα επιτυχημένος είναι ο ανολοκλήρωτος άνθρωπος, ο άσοφος. Άλλη επιτυχία είναι για τους πολλούς το να φτιάξεις οικογένεια. Επιτυχία είναι να ζεις ανελεύθερος δηλαδή. (Τι να πω για τα κόττερα, τα σπορ αμάξια και τις βίλλες με πισίνα. Αυτές οι «επιτυχίες» είναι που αφήνουν ακόρεστο τον άνθρωπο -όλο κάτι του λείπει και πώς θα το αποκτήσει, δούλευε από το πρωί μέχρι το βράδυ φουκαρά.. Και το αγοράζει και σε λίγο δεν τον καλύπτει, και μετά καταλαβαίνει ότι ένα άλλο αγαθό του λείπει και δείχνει άθλια η ζωή του, κι αυτό δεν έχει τελειωμό. Τι σόι επιτυχία να βρω στα υλικά αποκτήματα;)

Εγώ πραγματικά δεν είχα (ούτε έχω) να επιδείξω καμία επιτυχία. Μόνο έζησα ελεύθερη, δεν υπάκουσα σε περιοριστικούς καθωσπρέπει κανόνες, ακολούθησα μόνο αυτούς της καρδιάς μου, καλύπτοντας τις ανάγκες μου μόνο τις εσωτερικές. Δεν πρόδωσα ποτέ τις αρχές, τις αξίες μου με τη δικαιολογία «τι να κάνουμε, έτσι είναι η ζωή» (η ζωή έχει τη μορφή που εσύ της δίνεις). Προασπιζόμουν πάντοτε το δίκαιο πολεμώντας μέχρι εσχάτων το άδικο, έζησα τιμώντας τον εαυτό μου (δεν μου έχω πει ποτέ “αυτό δεν μπορείς να το κάνεις”).

Έτσι, όλη μου τη ζωή η συνειδησή μου παρέμεινε καθαρή κι η ψυχή μου πλέει στη γαλήνη και την πληρότητα.

Ποιος «επιτύχησε»;

<http://www.arxaiaithomi.gr/2012/02/04/%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BF%CF%82-%CF%80%CE%AD%CF%84%CF%85%CF%87%CE%B5-%CF%83%CF%84%CE%B7->

%CE%B6%CF%89%CE%AE-%CF%84%CE%BF%CF%85-
%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BF%CF%82-
%CE%BD%CE%BF%CE%B5%CE%AF%CF%84%CE%B1%CE%B9/